

Brussels Airport Company: Vlaamse regering in cockpit, maar wie waakt over de mensen?

Nieuws maandag 22 september 2025

Net voor de zomervakantie zette de Vlaamse regering een opvallende stap: via de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) investeerde ze 2,77 miljard euro in Brussels Airport Company (BAC). Daarmee wordt Vlaanderen de grootste aandeelhouder van de nationale luchthaven, met een participatie van 39 procent.

Door deze participatie wil de Vlaamse regering “mee in de cockpit zitten” en meer invloed uitoefenen op het beleid, de toekomstvisie en de maatschappelijke rol van de luchthaven. Het is bovendien belangrijk te weten dat ook de federale overheid reeds aandeelhouder is, via een participatie van 25 procent. Met Vlaanderen nu als grootste speler, komt er een nieuwe dynamiek in het aandeelhouderschap van deze cruciale infrastructuur.

Tussen soep en patatten

Wat deze beslissing des te opmerkelijker maakt, is dat ze bijna geruisloos genomen werd. Geen breed maatschappelijk debat, nauwelijks media-aandacht vooraf. Een investering van deze omvang, met grote invloed op publieke middelen, infrastructuur en werkgelegenheid, verdient nochtans transparantie en inspraak. Burgers hebben recht op duidelijkheid: wat is het rendement, wie beslist en hoe worden publieke belangen beschermd?

Economisch belang

Over de (politieke) beweegredenen achter deze investering is ondertussen wel al wat inkt gevloeid. Sommigen noemen het een strategische zet, anderen een ideologisch prestigeproject. In ieder geval: Brussels Airport is een van de belangrijkste economische motoren van het land, goed voor tienduizenden jobs en een grote rol in export, logistiek en internationale connectiviteit. Deze beslissing zal zeker en vast nog heel wat stof doen opwaaien.

Financiële focus, sociale stilte

In de media gaat het echter vooral over cijfers: rendement, strategische controle, infrastructuuruitbreiding. Achter de financiële koppen schuilt echter een realiteit die zelden het journaal haalt, maar wel een van onze grootste zorgen is: die van de vele medewerkers. Wat betekent deze investering voor hen? Wordt de participatie gebruikt om werkzekerheid te versterken of om de luchthaven efficiënter en winstgevender te maken ten koste van medewerkers? Zal Vlaanderen als publieke aandeelhouder inzetten op betere loon- en arbeidsvoorwaarden, of dreigt er een rendementslogica waarbij kostenbesparing primeert? Zal er transparant worden gecommuniceerd over de plannen en hun impact op de medewerkers?

Onze zorg: de mensen achter de luchthaven

De mist rond deze investering is nog lang niet opgetrokken. Wij eisen duidelijkheid. Want voor ons blijft de belangrijkste zorg: de medewerkers. Zij zijn de ruggengraat van Brussels Airport. Een luchthaven is meer dan beton en vliegtuigen. Het is een gemeenschap van mensen. En zij verdienen meer dan een voetnoot in een financieel persbericht.

Annuska Keersebilck